

POSUDEK ŠKOLITELE NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI JAROSLAVA ASINGRA
„MENSTRUAČNÍ A LUNÁRNÍ SYNCHRONICITA“.

Jedním z velmi nápadných rysů lidského menstruačního cyklu je délka přibližně odpovídající délce měsíčního cyklu. Cílem empirické části bakalářské práce bylo ověřit, zda se začátky menstruačních cyklů nevyskytují spíše v období okolo úplňku. Cílem teoretické části práce bylo kritické zhodnocení literatury zabývající se enviromentálními faktory ovlivňujícími menstruační cyklus.

Domnívám se, že zadané téma nepatří mezi nejjednodušší, neboť kladlo na studenta nároky vypořádat se jednak s náročnými obory jako je např. endokrinologie menstruačního cyklu, ale především pečlivě odlišovat studie vědecké od mystických pojednání, jimiž se to v této oblasti jenom hemží. Navíc některá probíraná témata, jako například synchronie menstruačních cyklů, jsou vysoce nepřehledná jak do různosti výsledků empirických studií, tak i návazných kritik, často postavených na netriviálních matematických postupech. Domnívám se, že autor všemi zmíněnými úskalími prošel v podstatě bez tržné rány a jasně to dokazuje jeho výbornou schopnost práce s odbornou literaturou a jejího kritického hodnocení. Také empirická část práce je velmi kvalitně zpracována a získané výsledky interpretovány v kontextu publikované literatury. I zde autor přesvědčivě ukazuje schopnost hodnotit vlastní data s nadhledem. To je nutné ocenit s ohledem na to, že testovaná hypotéza se na daném vzorku neukázala jako průchozí (tj. nebyl zjištěn vztah mezi lunárním a menstruačním cyklem) a jak známo, většina badatelů své hypotézy hýčká a nerada se jich vzdává. Samozřejmě je možné diskutovat o velikosti či míře specifičnosti použitého vzorku, je však třeba připomenout, že získání reprezentativního vzorku by mnohonásobně převyšovalo rámcem bakalářské práce.

Přístup studenta byl vždy vysoce samostatný, nicméně postup práce jak při sběru dat tak i při jejich zpracování pravidelně konzultoval, takže nedocházelo k žádným nečekaným nedorozuměním. Při práci s literaturou byl tok zprvu od školitele ke studentovi, ale díky jeho aktivitě se v závěru tento směr obrátil. Jaroslav Asingr patří k mým služebně nejstarším studentům. Chtěl bych zde vyzdvihnout, že i přes povinnosti odborně zcela odlišného zaměstnání (je leteckým mechanikem) a starosti o malého potomka byl jako jeden z mála studentů kombinovaného studia jej schopen i úspěšně završit.

Celkově práci hodnotím jako vynikající a navrhuji hodnocení v rámci horního bodového rozmezí (47kb).